

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ
ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА

МАТЕРІАЛИ

IV МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

5 – 8 жовтня 2016 р.

**ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ**

м.Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО–НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА

ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ
РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА
ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

МАТЕРІАЛИ
ІV МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-
ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

5 – 8 жовтня 2016 р.

м.Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Матеріали ІV міжнародної науково-практичної конференції 5 – 8 жовтня 2016 р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2016. – 318 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Каламан О.Б. – к.е.н., доцент, директор ННПЕіМ ім.Г.Е.Вейнштейна ОНАХТ
Редакційна колегія:

Савенко І.І. – д.е.н., проф., Павлов О.І. – д.е.н., проф., Немченко В.В. – д.е.н., проф., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Басюркіна Н.Й. – д.е.н., доц., Купріна Н.М. – к.е.н., доц., Агеева І.М. – к.е.н., доц., Рогатіна Л.П. – к.с.н., доц.

Тези доповідей додаються за оригіналами
рукопису

Редакційна колегія не несе відповідальності за
зміст та сутність наданих матеріалів

20.	ОЦІНКА РИЗИКІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ВИРОБНИЧИХ СИСТЕМ Шалений В.А.	124	29.	ПРО ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД У РОЗВИТКУ МАЛОГО І СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ Колесник В.І., Вігуржинська С.Ю.	178
21.	ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ГОТЕЛЬНО – РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ В ОДЕСЬКОМУ РЕГІОНІ Двуреченська Г.В.	130	30.	ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА НА ПІДПРИЄМСТВАХ АПК Войтенко К.О.	187
22.	СУЧАСНІ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ РИНКИ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ КОНДИТЕРСЬКОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ Лобочька Л.Л., Андріяшенко А.Ю.	136	31.	ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОБЛЕМ УКРАЇНИ ТА ЇЇ РЕГІОНІВ Немченко Г.В.	192
23.	КРИТЕРІЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ЛОГІСТИЧНОЇ СИСТЕМИ ПІДПРИЄМСТВА Крупіца І. В.	142	32.	НАПРАВЛЕННЯ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ МЕНЕДЖМЕНТА КАЧЕСТВА НА ПРЕДПРИЯТИЯХ ПАО «ОДЕССКИЙ КАРАВАЙ» Чабаров В.А., Селихов С.В.	197
24.	НАПРЯМИ БЕЗПЕЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА Коверга А.В.	146	33.	ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПРОДОВОЛЬЧИХ РИНКІВ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ Сторов Б.В., Кордзая Н.Р.	209
25.	СИНЕРГЕТИЧНИЙ ЕФЕКТ ВЕРТИКАЛЬНОГО ОБ'ЄДНАННЯ ПІДПРИЄМСТВ Буренко Ю.О.	152	34.	ВИЗНАЧЕННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ ФОНДООЗБРОЄНОСТІ НА ОСНОВІ ДВОФАКТОРНИХ ВИРОБНИЧИХ ФУНКЦІЙ Янковий В.О.	214
26.	ПРИНЦИПЫ И ОСНОВНЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ ГУМАНИЗАЦИИ СОВРЕМЕННЫХ СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКИХ ОТНОШЕНИЙ В УКРАИНЕ Ангелов Г.В., Лазука Е.Д.	156	35.	МЕЖСЕМЕЙНЫЕ СЕТИ СОЦИАЛЬНОЙ ПОДДЕРЖКИ КАК ИНСТРУМЕНТ ЗАЩИТЫ ОТ СОЦИАЛЬНЫХ РИСКОВ И ОБЕСПЕЧЕНИЯ СТАБИЛЬНОСТИ ДОХОДОВ СЕЛЬСКОГО НАСЕЛЕНИЯ Мореханова М. Ю.	221
27.	ПРО РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ФАХІВЦІВ Ангелов Г. В., Соловей А. О.	164	36.	ПІЮРИТЕТНІ НАПРЯМИ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ Каламан О.Б.	227
28.	АНАЛІЗ НЕОБХІДНОСТІ І МОЖЛИВОСТЕЙ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ У СВІТОВИЙ РИНОК ЦУКРУ Антонюк П.О., Антонюк О.П.	171			

комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.ukrstat.gov.ua>

4. Офіційний сайт Корпорації «ROSHEN» [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.roshen.ua/ru/stores/st-where/st-where-kyev/roshen.com/ru/about/general>

КРИТЕРІЙ ЕФЕКТИВНОСТІ ЛОГІСТИЧНОЇ СИСТЕМИ ПІДПРИЄМСТВА

Крупіца І.В., к.е.н., доцент

Одеська національна академія харчових технологій

Розглядаючи питання про формування логістичної системи підприємства, менеджер повинен визначити для себе значення основних параметрів, якими він буде керуватися при виборі логістичної стратегії. Перш за все, кожен з каналів надходження або вибуття ресурсів та інформації повинен розглядатися і оптимізуватися як окреме підприємство. Потім необхідно визначитися в основних загрозах по каналу і способами ліквідації загроз. До них відносяться:

- тип загроз (зовнішні - внутрішні, реальні - ймовірні, постійні - тимчасові, ринкового виду - не ринкового виду, істотні - неістотні);
- стратегія і тактика захисту від загроз (активна - пасивна);
- способи захисту і граничні витрати по кожному з них;
- схема управління.

1. Типізація загроз необхідна не стільки з теоретичної точки зору, скільки з практичної, тому що вона дозволяє правильно оцінити ступінь загрози і дозволяє оптимально розподілити ресурси і час при організації захисних заходів.

2. Стратегія і тактика захисту повинні формуватися таким чином, щоб не вступити в протиріччя з діючими в суспільстві закономірностями. При будь-якому іншому підході спосіб захисту може спровокувати більш істотну загрозу. Активна стратегія передбачає організацію попереджувальних впливів, з тим, щоб ліквідувати саму можливість загрози. Пасивна стратегія заснована на організації захисту в міру виникнення загроз. Якщо перша стратегія вимагає хорошої інформаційної підготовки, то друга - створення великого запасу міцності.

3. Обираючи інструменти для захисту логістичної системи підприємства, ми виходили з прийнятої нами концепції. З цієї причини необхідне обґрунтування кожного з інструментів:

- якісна інформація. Необхідність якісної інформації для організації дій, що управляють, очевидна - не маючи інформації, ми навіть не можемо зрозуміти чи є загроза або вона відсутня. Але інформація, як і будь-який інший вид ресурсів, має вартість і повинна приносити матеріальну віддачу. Вартість повної інформації є різниця між очікуваною вартістю збитків, коли є повна інформація про вартість збитків в разі неповної інформації;

- високоліквідні кошти. Одним з інструментів, які підприємство може використовувати для компенсації втрат, отриманих з будь-якого каналу, можуть виступати високоліквідні кошти (грошові кошти в касі та на розрахунковому рахунку, банківські депозити, цінні папери і т.п.), накопичені підприємством. Цінність цього інструменту полягає в тому, що вони мають самозростаючу вартість, і тому запаси такого роду приносять не тільки додатковий

дохід, а й дають гарантію фінансової стійкості. Правильне управління такими активами дозволяє збільшити дохід підприємства, не знижуючи рівень його безпеки. Однак слід зазначити, що управління такими ресурсами пов'язане з різними ризиками, і тому існує можливість збільшення рівня небезпеки, якщо серед цих інструментів дуже багато ризикових активів;

- страхування. Придбання страховки гарантує підприємству отримання однакового доходу незалежно від того, чи понесе воно втрати чи ні. Так як доходи при отриманні страховки рівні очікуваним втратам, даний стабільний дохід дорівнює очікуваному доходу, пов'язаному з ризиком. Для не прихильного до ризику споживача гарантія однакового доходу незалежно від результату забезпечує більшу корисність, ніж у випадку, коли рівень доходу залежить від невизначеності результатів. Так як страхові компанії по праву володіння спеціалізуються в подібному страхуванні і можуть зібрати відповідну інформацію відносно легко, вартість такого страхування часто менше, ніж очікувана величина збитку;

- запаси. Необхідно відзначити той факт, що створення запасів різного роду є найдавнішим і найпоширенішим інструментом забезпечення безпеки. Дійсно, створивши запаси на всі випадки життя, підприємство гарантовано забезпечує собі безпеку. Але запаси пов'язують кошти підприємства і тому уповільнюють швидкість обороту, що призводить до зниження продуктивності і відповідних втрат по витратах;

- використання товару замітника. Необхідність заміщення одного товару на інший виникає в декількох випадках.

По-перше, закінчується термін служби товару і його необхідно замінити на такий же, або на аналогічний.

По-друге, з'явився новий товар, якісні характеристики якого значно краще, і тому заміна може бути проведена до закінчення терміну служби.

По - третє, кількість будь-якої з речей обмежена, але в системі існують елементи, які мають велику вартість і які використовуються не на повну потужність. У цьому випадку, втрачаючи на заміщення якісного товару на відносно не якісний (поступається за деякими параметрами) ми виграємо на збільшенні ступеня використання дорогих елементів системи.

4. Схеми управління логістичною системою. На практиці існує кілька схем управління, кожна з яких визначає поведінку інвестора в тій чи іншій ситуації.

Перша схема. Менеджер заздалегідь визначає межі, в рамках яких відбувається поділ інструментів за ризиком, терміном і прибутковістю, таким чином, формуються кошики з певними характеристиками. Кожному кошику відводиться певна фіксована вага (частка) в інвестиційному портфелі. Ця частка залишається постійною з плином часу. Склад кошиків може змінюватися під впливом різних факторів.

Друга схема. Менеджер дотримується гнучкої шкали ваг кошиків в портфелі. Спочатку портфель формується, виходячи з певних вагових співвідношень між кошиками і їх елементами. Надалі вони переглядаються в залежності від результатів аналізу фінансової ситуації на ринку й очікуваних змін кон'юнктури товарного і фінансового попиту.

І та, і інша схема управління портфелем передбачає ієрархічний підхід до аналізу і відбору як

елементів кошиків, так і елементів портфеля. Він дозволяє чітко розподілити повноваження і обов'язки в групі інвестиційного менеджменту фірми. Керівник групи або інвестиційного відділу виконує функцію управління складом портфеля: визначає критерії розподілу інструментів по корзинах, визначає ваги кошиків в портфелі, здійснює координацію дій в разі перерозподілу інструментів між корзинами. Кожен підлеглий, як правило, займається або "веде" один або кілька кошиків.

Література

1. Анікін Б.А. "Логістика", Москва, ИНФРА-М, 2001.
2. Виссема Х. Стратегический менеджмент и предпринимательство: возможности для будущего процветания: пер. с англ. / Х. Виссема. — М.: Издательство «Финпресс», 2000. — 272 с.
3. Гаджинский А.М. "Основы логистики" навчальний посібник, Москва, Маркетинг, 1996.
4. Капітан І.Б. Формування стратегічного управління інноваційною діяльністю підприємств на засадах маркетингу//Актуальні проблеми економіки. – 2006. – № 11 (65). – С. 137-143.
5. Кіршина М.В. "Комерційна логістика", Москва, Центр економіки і маркетингу, 2001.
6. Неруш Ю.М. "Логістика", Москва, Проспект, 2006.